

Herşeyin bir vakti vardır

Doç.Dr.Saim Kayadibi

10 Ağustos 2017, 00:00

İyi bir yazar olmanın en gerekli şartlarından biri olarak iyi bir okuyucu olmak gerektiği konusunda neredeyse hemfikir olmuştur tecrübe sahipleri.

Yazabilmek için okumak, elbette ki okumaya devam edebilmek için de yazmak gerekir. Okurken yazılma heyecanı ile nice gündemdeki konular sıraya girerler böylece.

Bazen de yazılma hevesiyle “hobbadak” sosyal medyada önüne çıkıveren nasipli konular vardır. Hem gündemin içinde, hem gündemin dışında, hem de gündemle içiçe olan, oksijen ile suyun birlikteliği gibi birşey belki. Görünüşte farklı ama hakikatte hep aynı. Böylesi gündemden ayrılmayacak derecede yaşamla içiçe. Öyle ki kendini yazdırmak için zıplar durur gözlerin içine baka baka. Hem nasipli olmak hem de hayatın vazgeçilmezi olmak öncelikli kılar konuyu. Sevimli bir tavşan hüviyetine bürünüverir bir anda yazılmak ve yazılıp hep okunmak için.

Eskiden “bugün ne yazabilirim?” evhamına düşerken yazarlar konu tercihinde çaresiz kalırken, bugün onca farklı gündemler içinden “ne yazmalıyım?” ile kendini tercihe zorlar olmuşlardır. Hem yerel, hem de küresel boyutta gelişen olayların çeşitliliği, hem de toplumun neye ihtiyaç olduğu arasındaki tercih belki yazarı bir nebze olsun zor durumda bırakabilir.

Onca akıp giden gündemler arasında bir tercihte bulunup, sosyal medyada toplum psikolojisini olura kanalize eden bir paylaşım üzerine yazmak üzere kendimi ikna ettim bu defa. Düşüncemle ikna oldum ama dizüstümün tuşlarına dokunmaya başladığımda yeni fikirler kafamda dans etmeye başladı. Ama yine de kendime hakim olup, okuyucularıma da nefes aldırarak bir paylaşım üzerinde durmak için kendimi zorlamam gerektiği düşüncesine sabitledim...

Sosyal medyanın her yaşta müşterisinin oluşu farklı dillerin okuyucusunu da zincirin halkası gibi birbirine bağlayıyor. Benim sosyal medyama düşen, aşağıda yazacağım paylaşımı, İngilizce olarak göndermişlerdi. Belki de farklı dillerde yayınlanmış da olabilir. Kaynağını araştırma fırsatım olmadı.

Paylaşımın etkisinde kalmış olmalıyım ki hemen iletiyi aile gurubumuz “KAYADİBİ OBASI”nda paylaştım. Oba hatunlarından birinin “Türkçesini de yaz!” talebine karşı “Türkçesini Ömer tercüme edecek” yenge diyerek sinyal göndermiştim.

Çok geçmeden talep karşılanmış, obanın beylerinden Ömer tercüme edip İngilizce olan paylaşımı yeniden Türkçe olarak paylaşmıştı.

“Bismillahirrahmanirrahim. Yazmaya başlıyorum.” Bu cümleyi kendinden katarak ekliyordu asıl metne. İslam kültür ve geleneğinin yaşamın bir parçası olduğunun en güzel örneğiydi belki her işe besmele ile başlamak. Kısa bir tercüme işinde bile besmeleyi kullanmak oldukça hoşuma da gitmişti ayrıca. Bugün her okuyucuda farklı etkiler bırakacak olan hayatla yekpare olmuş paylaşımın tercümesi geliyor...

“İstanbul, Londra'dan 3 saat ileride olmasına rağmen bu Londra'yı yavaş yapmaz. Birisi 22 yaşında üniversiteden mezun oldu fakat iyi bir işe girmeden önce 5 yıl bekledi. Başka birisi de 25 yaşında Genel Müdür oldu ve 50 yaşında ölürken; Bir diğeri 50 yaşında Genel Müdür oldu ve 90 yaşına kadar

yaşadı. Kimi bekârken, kimi evlendi. Obama 55 yaşında emekli oldu; Fakat Trump 70 yaşında yeni başladı. Kesinlikle Dünyada herkes KENDİNE HAS YARATILAN ZAMANA göre çalışır. Çevrendeki kimi insanlar senden önde gidiyor gibi görülebilir; Kimi de senin arkanda gibi görülebilir; Ancak, herkes KENDİ YARIŞINI, KENDİ ZAMANINDA KOŞAR. Sakın onları ya da kendinizi KÜÇÜMSEMEYİN! Siz kendinize ait olan, onlar da kendilerine ait olan ZAMANI YAŞIYORLAR. Yaşam, harekete geçmek için doğru zamanı bekler. Öyleyse; Öncelikle rahatla; Sen geç kalmış değilsin; Sen önde gidiyor da değilsin; Sen tam olarak sana ait olan zamanda ve kendi yaşamını inşa edecek sana has yaşam kesitindesin. Sonuç olarak; Telaş etme ve sakın üzgün olma! Yaşadığın bugünü senin günün yap.”

Öyle ise aceleye gerek yok, zaten atalarımız “acele işe Şeytan karışır” dememişler mi? Hayatı asude bir dinginlikle yaşamalı derim...

<http://milatgazetesi.com/herseyin-bir-vakti-vardir-makale,119906.html>